

Himalayan Scholarship Project

Nyhedsbrev 28. December 2005

Kære Scholarship Sponsorer!

Jeg er kommet hjem fra Nepal for 2 uger siden, og der har været en frygtelig masse papirer og regnskaber at få bragt i stand. Og ikke mindst omkring scholarship. Det var knap så indviklet og besværligt dengang der kun var 25 af dem; men nu har vi 69 og flere er på vej. Det er ved at vokse mig over hovedet. Men der er lys forude. I Kathmandu diskuterede jeg sagen med en klog EDB-mand, og han mener, at vi for en fornuftig nepalesisk pris kan få sat et regnskabssystem op, som kan ligge på internettet, og opdateres både fra Nepal og Danmark i én arbejdsgang i stedet for som nu med i alt 9 forskellige regnskabsfiler og databaser til forskellige formål. Samtidig vil regnskabet være åbent og frit tilgængeligt for gennemsyn af alle, der måtte ønske det. Og for medlemmer af HP og for donorer vil der blive mulighed for udskrivning af rapporter og lister designet efter eget ønske og behov. Jeg ser meget frem til, at vi får det lavet, da det vil spare mig for en masse hovedbrud og tid, og så vil mange opgaver kunne lægges ud til andre, der måtte ønske at hjælpe med administrationen.

I det nye år vil vi hvert kvartal sende vores egen student, Namgyal Jangbu, ud i Solu og fordele støtten til alle de lokale børn og se til at alt går rigtigt til. Så kan han samtidig checke op på alle de projekter, som Himalayan Project har sat i gang derude.

Vores scholarship program er en enorm succes i Nepal. Det er fantastisk at opleve alle vore børn tage den støtte, som de får, til sig som en forpligtende gave. De studerer ihærdigt og forpligtede, og deres eksamenspapirer og lærere fortæller, hvordan deres standpunkt i klassen bliver bedre og bedre, og hvordan de kommer i skole hver eneste dag. Selv i de yngre klasser forstår børnene, at dette er deres store og formodentlig eneste chance for at få en fornuftig del i deres egen og Nepals fremtid. Og deres forældre udtrykker en dyb taknemmelighed og stor lykke, når vi kommer omkring i Solu og uddeler pengene. I skulle altså tage med derud og selv være med til det. Det kan ikke beskrives.

Vores første helt afsluttede uddannelse skete, da Ang Lhamu blev jordemoder og ansat ude i det eneste hospital i Solu. Hun skal arbejde frivilligt i ½ år uden løn, så Niels giver hende lidt til at forsøge livet med i den periode, hvilket gjorde hende umådelig lykkelig over ikke at være blevet glemt.

Lhakpa lignede er afmagret lazaron, men hans faddere satte støtten op, og fik sendt en portion varmt tøj til Nepal. I skulle have set ham, stråle i sit nye tøj og råd til mad.

Buddhi Bahadurs familie har fået råd til et skifte stråvæggene ud med sten i deres lille hytte, og alle 4 børn er nu velklædte. Bare for 500 Kr om året. Og han er blevet dygtigste elev i klassen nu.

Jeg har før fortalt historien om Krishna med den fordrukne far, som misbrugte pengene, så vi måtte stoppe støtten. Heldigvis ville Mette gerne skifte ud med Bhim. Men nu er hans familie flyttet langt væk, så nu er han også ophørt. Endnu en gang var vi så heldige, at Mette ville tage Krishna tilbage, da skoleinspektøren tilbød at tage ham i sit hus fordi han har ondt af hans sølle og tilfældige liv.

Og så har vi i en fart fået afsat Dorje Tamang. Hans mor døde da han var spæd og faderen forlod ham uden videre. Venlige naboer bragte ham til bedsteforældrene, der er meget gamle og meget gigtplagede landarbejdere. Jeg har aldrig set noget så rørende sølle, men nu gør vi en forskel.

Og Mingma Ngodo hvis mor begik selvmord, da hendes kroniske sygdom ikke kunne kureres og familien havde mistet alt for at kunne betale for operationer og behandlinger.

Og Kalden Doma som måtte forlade skolen og 9. klasse, da penge-kassen var tom; hun er nu tilbage i skolen.

Og velbegavede Rinji Phurwa, som ikke kunne komme ind på drømme-journalist-studiet; han kan alligevel starte nu.

Og Ngawang Tharwa som nu kan komme til Kathmandu og studere.

Og Ghita som nu læser på sidste år, fordi Annette har støttet hende.

Og Chhiring Nuru, som nu er glad og kan gå i skole fra sin mors hjem. Hende som han savnede så meget,

at han nær var blevet sindsyg.

Karma Gyalzen har købt nyt tøj. Et jakkesæt og sorte laksko, for nu vil han snart søge ind på lægestudiet og mener at en ordentlig entre er det halve arbejde med at søge en af pladserne med nedsat studieafgift.

Og Phurwa Lhamu, som havde skudt over målet og indskrevet sig på et alt for dyrt studie med en god fremtid. Men nu har Thor lovet at han nok skal sikre hende, at det kan lade sig gøre.

Men der er også en kedelig historie. Dawa Domas forældre tog glade imod pengene og bedyrede, at hun var dygtig i skolen. Det viste sig, at hun slet ikke var indskrevet i skolen, og at hun blot gik hjemme og passede de mindre søskende. Andre i landsbyen fortalte, at det nok aldrig vil blive anderledes. Så vi måtte desværre lade hende i stikken og tage pengene fra dem igen. Det gør ondt, for hun er en stakkels pige; men vi yder ikke socialhjælp, og vi må vise os hårde, når vore børn og deres forældre ikke opfylder betingelserne.

Karma bliver mere og mere grå at se på, fordi han læser til langt ud på natten. Men han er også på vej til at have hele skolens højeste karaktergennemsnit.

Sonam Dawa var lige ved at blive ansat ved Chhimbu Skole som lærer; men han kom for sent til ansættelsessamtalen fire dagsmarcher fra Kathmandu. Nu læser han videre til bachelor i pædagogik og venter med at tage hjemad til næste gang, der er en stilling ledig.

Og kønne Deena Paneru som blev forladt af sin donor og ikke kunne gå til eksamen pga manglende betaling. Men hun blev reddet i sidste øjeblik af drengene fra Elmelund i Thisted.

Jangbu er nu begyndt på 3. del af tandlægestudiet og er begyndt at skære i kranier og bore i plastiktænder.

Og Passang Gyalzen hvis far blev henrettet af sikkerhedsstyrkerne, fordi han var aktiv maoist. Det har sat moderen og børnene udenfor samfundet og udenfor normal samhandel og aktivitet.

Og Chet som vil være pilot. Han går kun i 3. klasse; men er så klog, skarp og aktiv, at det nok skal lykkes, selv om han er faderløs, og mor er en fattig landarbejderske. For nu har han en Donor.

Og så alle de andre, som jeg ikke har nævnt. Alle de, som bare er flittige i skolen og lærer for livet. Det er ikke fordi, at der ingenting er at fortælle; men bare fordi de er inde i den daglige rutine med en lang skolevej, høre efter i timerne, læse lektier, hjælpe til derhjemme og leve op til dine forventninger, som vil gøre dem til gode samfundsborgere, som måske en skønne dag, kan løfte dette dejlige og fattige land op i en mere positiv udvikling.

Prøv selv, eller prøv at få andre til, at klikke ind på vores Hjemmeside og se vore "Fadderskabs-sider".

www.nepalhelp.dk

Med venlig hilsen Kurt Lomborg!

Hvordan indbetaler man til Himalayan Scholarship Project

- 1) Bed din bank om at overføre til Sparbank Vest: **9260 - 502618**
- 2) Gå ind i en af Sparbank Vests afdelinger og indbetal på **502618**
- 3) Homebanking: fra din konto til konto **92600000502618**
- 4) Homebanking: indbetalingsfunktionen +73< **(tomt felt) +82456082**
- 5) Send en **check** til Kurt Lomborg, Kjeldbjergvej 34, 7800 Skive
- 6) Benyt vedlagte FI-kort, hvis du ikke har mulighed for ovenstående

Husk at få noteret dit navn på indbetalingen uanset hvilken indbetalingsmetode du anvender

